

WAARNEMING VAN EEN STEENAREND (Aquila chrysaëtos) IN DE DUINEN VAN WASSENAAR OP 1 EN 6 JUNI 1963 (**).

Om 3.50 uur werden wij, slapend in de tent bij de meeuwenkolonie, gewekt door een enorm kabaal. De gehele kolonie van meer dan duizend meeuwen zat in de lucht met soms er boven, soms er tussen, een zeer grote, donkere vogel. Er was op dit vroege tijdstip te weinig licht voor kleuronderscheiding.

Om 12.30 uur bij terugkeer in de kolonie zagen wij het zelfde beeld, maar nu met prachtig licht. De arend wierp zich geregeld op de zijde, waarbij de diep goudgele kleur van kop en nek bijzonder goed te zien was. Van Dongen en ik kennen de Steenarend uit Noorwegen.

C. Regensburg de Mooy, H. van Dongen.

Arendkop; lange, gestrekt bijna rechthoekige, sterk gevingerde vleugels (gierachtige indruk); brede staart met afgeronde hoeken; kleur volledig zeer donker bruin, bijna zwart behalve: a) bovenkant kop is geelbruin glanzend; b) een lichtere vlek aan de bovenkant van de vleugel bij het diepste punt voor de naar boven krullende vingers. (Dit kon echter ook te wijten zijn aan lichtreflectie). Deze lichtere vlek doet de handpentoppen nog zwarter schijnen dan de rest.

Gedrag: zwevend en cirkelend hoog boven de meeuwenkolonie. Reageert soms agressief op een aanvallende Zilvermeeuw door zijlans te gaan liggen, hals te rekken en bek vertikaal naar boven te richten.

K. Verschoore.

Op donderdagmorgen 6 juni 1963 omstreeks 11 uur werd mijn aandacht getrokken door enige alarmerende Zilvermeeuwen in de omgeving van het pad tussen de Watertoren-Meyendel. De oorzaak van deze verontrusting bleek toegeschreven te moeten worden aan de verschijning van een zeer grote roofvogel, die met onbeweeglijke, uitgestrekte vleugels op enkele honderden meters hoogte zwevend, vanuit het westen naar het oosten koerste. Het was nog nooit door mij waargenomen dat Zilvermeeuwen of andere vogels van die grootte, zo algemeen in paniek raakten bij de komst van een Buizerd of dergelijke vogel. Hierdoor werd mijn opmerkzaamheid toegespitst en na observatie met mijn 8 x 40 kijker won de overtuiging veld, met een van de arenden te doen te hebben. De grootte van deze vogel, zijn meesterlijk zeilende vlucht op machtige vleugels, niet geknikt, waarvan de toppen gevingerd waren en iets omgekruld, de ver naar voren stekende kop en de brede, nauwelijks afgeronde staart riepen herinneringen op aan de vliegbeelden van de Steenarenden, die ik kende van de Zwitserse alpen. Daar hij zich van mij af in de richting van de zon verplaatste, was het onmogelijk iets van kleurvariaties in het vederkleed waar te nemen, totdat de vogel boven Meyendel plotseling een draai naar links maakte, waarbij het zonlicht prachtig over het geel van de kop en nek speelde en de naam Golden

Eagle toepasselijker dan ooit deed zijn. Inmiddels had de vogel tientallen meters hoogte verloren hetgeen het bij gunstiger belichting mogelijk maakte waar te nemen dat het veelvuldig wit van de jonge vogels hier totaal ontbrak; de vlektekening die even aan de bovenzijde van de vleugels te zien was, bleef onduidelijk waarneembaar. De totaalindruk van het zeer donkere vederkleed paste bij dat van de adulte Steenarend. Na mij in de gelegenheid te hebben gesteld een uitzonderlijk fraaie waarneming te doen, zeilde deze majestueuze dwaalgast noordwaarts, in de richting van de meeuwenkolonie, overal schrik en verwarring zaaiend onder Zilvermeeuwen en andere vogels.

J. Blaak.

Om 7 uur vliegt een grote roofvogel ver weg over de zeereep naar het zuiden. Grote onrust onder de meeuwen. Om 8 uur vliegen de meeuwen in de kolonie alarmerend op, algehele onrust. Dit wijst op een grote roofvogel die ik toen inderdaad op grote hoogte zag.

Vloog heen en weer en draaide zijn rondjes ca. een kwartier lang boven de kolonie. Kwam veel lager dan toen hij aankwam. Zeer groot; in de vlucht minstens twee maal zo groot als de Zilvermeeuwen. Vleugelpunten gevingerd en omhoog gekruld. Op de bovenzijde van de vleugels een lichte vlek als van een nationaliteitsteken van een vliegtuig. Geen lichte vleugelboeg en staart. Kleur donkerbruin; de buik niet lichter dan de rest van het lichaam. Enkele malen was duidelijk de gouden kruin en nek te zien. Tijdens de duikaanvallen van de meeuwen keerde hij zich enkele malen bliksemsnel om en poogde zo de meeuwen af te weren.

Die morgen is hij nog viermaal een kwartier terug geweest; het laatst om 12.30 uur. Het weer was ideaal: heldere lucht met zonneshijn. Ik nam de vogel waar met een kijker 7 x 50. Ik ben er van overtuigd dat het hier een volwassen Steenarend betrof, temeer daar ik deze vogel ken uit Zweeds Lapland en ook daar deze kenmerken waarnam.

H. D. van der Laan.

SUMMARY:

Sight-record of the Golden Eagle (Aquila chrysaëtos)

On June 1st and 6th, 1963 an adult specimen of the Golden Eagle was seen in the dunes of Wassenaar near The Hague, Province of Southern Holland.

VELDWAARNEMINGEN VAN DE KLEINE GOUDPLEVIER (*Pluvialis dominica*) (**).

Toen H. van Dongen en ik op zaterdag 22 december 1962 een rondrit maakten over Walcheren en de Bevelanden, begon juist de winter in te vallen met een harde koude N.O. wind, waarbij de temperaturen voor het eerst belangrijk onder 0° C kwamen. Opvallend waren de vele groepen Goudplevieren welke op de nog onbesneeuwde velden verbleven. Zo telden wij onder de zeedijk bij Westkapelle een groep van ruim 150 Goudplevieren waar tussen een enkele Kievit.